TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. liepos 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – Neapmokestinimas – 135 straipsnio 1 dalies g punktas – Specialių investicinių fondų valdymo sandorių neapmokestinimas – Viena paslauga, naudojama specialiems investiciniams fondams ir kitiems fondams valdyti“

Byloje C-231/19

dėl *Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Aukštesnysis teismas (Mokesčių bylų ir kanclerio skyrius), Jungtinė Karalystė) 2019 m. kovo 15 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. kovo 15 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**Blackrock Investment Management (UK) Ltd**

prieš

**Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. gruodžio 18 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Blackrock Investment Management (UK) Ltd*, atstovaujamos *solicitor* N. Skerrett, *barrister* L. Poots ir QC A. Hitchmough,

– Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos Z. Lavery ir F. Shibli, padedamų *barrister* R. Hill,

– Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios ir R. Lyal,

susipažinęs su 2020 m. kovo 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

## Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1; toliau – PVM direktyva) 135 straipsnio 1 dalies g punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *BlackRock Investment Management (UK) Ltd* (toliau – *BlackRock*) ir *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (Jungtinės Karalystės mokesčių ir muitų administratorius, toliau – mokesčių administratorius) ginčą dėl šio administratoriaus atsisakymo taikyti neapmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu (PVM), numatytą PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punkte.

## Teisinis pagrindas

### *Sąjungos teisė*

3 PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatyta:

„Už kiekvieną sandorį PVM apskaičiuojamas taip – iš PVM, apskaičiuoto prekių ar paslaugų kainai taikant toms prekėms arba paslaugoms nustatytą PVM tarifą, atimama įvairioms sąnaudų sudedamosioms dalims tiesiogiai priskirtino PVM suma.“

4 Šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„PVM objektas yra šie sandoriai:

<…>

c) paslaugų teikimas už atlygį valstybės narės teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

<…>“

5 Minėtos direktyvos IX antraštinėje dalyje „Neapmokestinimas PVM“ yra 131–166 straipsniai.

6 PVM direktyvos 131 straipsnyje, esančiame šios antraštinės dalies 1 skyriuje „Bendrosios nuostatos“, nustatyta:

„2–9 skyriuose numatytais atvejais neapmokestinimas PVM taikomas nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų ir tokiomis sąlygomis, kurias valstybės narės nustato siekdamos užtikrinti tinkamą ir sąžiningą neapmokestinimo atvejus reglamentuojančių nuostatų taikymą bei užkirsti kelią galimiems mokesčių vengimo, išsisukinėjimo ar piktnaudžiavimo atvejams.“

7 Šios direktyvos 135 straipsnio, esančio minėtos antraštinės dalies 3 skyriuje „Kita PVM neapmokestinama veikla“, 1 dalyje numatyta:

„Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

<…>

g) specialių investicinių fondų, kaip juos apibrėžia valstybės narės, valdymas;

<…>“

8 Tos pačios direktyvos, iš dalies pakeistos 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/8/EB (OL L 44, 2008, p. 11), 196 straipsnyje nustatyta:

„PVM moka bet kuris apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, įregistruotas PVM mokėtoju, kuriam teikiamos 44 straipsnyje nurodytos paslaugos, jei jas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybės narės teritorijoje.“

### *Jungtinės Karalystės teisė*

9 Pagal *Value Added Tax Act 1994* (1994 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas) 31 straipsnio 1 dalį „prekių tiekimas ir paslaugų teikimas neapmokestinamas, jeigu jie priskiriami prie vienos iš šiuo metu 9 priede išvardytų kategorijų“.

10 Šio priedo 5 grupėje, susijusioje su finansais, numatytas, be kita ko, investicinių subjektų iš sąrašo ir konkrečių fondų rūšių valdymo paslaugų neapmokestinimas. Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo paaiškinimais šie subjektai ir fondai yra tokie, kurie Jungtinėje Karalystėje turi būti laikomi specialiais investiciniais fondais.

## Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės ir prejudicinis klausimas

11 *BlackRock* yra narė Jungtinėje Karalystėje įsteigtos PVM grupės, jungiančios fondų valdymo veiklą vykdančias bendroves, narė; ji yra šios grupės atstovė.

12 *BlackRock* valdo specialius investicinius fondus ir kitus fondus, tačiau pirmieji, atsižvelgiant į valdomo turto skaičių ir vertę, nesudaro daugumos valdomų fondų.

13 Tam, kad galėtų valdyti visus šiuos fondus, *BlackRock* naudojasi pagal JAV teisę įsteigtos bendrovės *BlackRock Financial Management Inc.* (toliau – BFMI), priklausančios tai pačiai komercinei grupei, paslaugomis. Šios paslaugos teikiamos per informacinę platformą *Aladdin* taikant techninės, programinės įrangos ir žmogaus darbo derinį. *Aladdin* teikia rinkos analizes portfelio valdytojams ir vykdo veiklos bei rizikos kontrolę, kad padėtų jiems priimti investicinius sprendimus, prižiūri, kaip laikomasi teisės aktų, ir leidžia įgyvendinti sprendimus dėl operacijų. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodyta, kad tai yra vienas ir tas pats paslaugų teikimas, neatsižvelgiant į valdomus fondus.

14 Kadangi BFMI nėra įsteigta Jungtinėje Karalystėje, *BlackRock* sumokėjo PVM, remdamasi atvirkštinio apmokestinimo mechanizmu pagal PVM direktyvos 196 straipsnį.

15 Dėl laikotarpio nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2013 m. sausio 31 d. *BlackRock* nusprendė, kad specialiems investiciniams fondams valdyti naudojamos paslaugos turi būti neapmokestinamos PVM pagal šios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punktą, todėl ji sumokėjo mokestį tik už paslaugas, naudojamas kitiems fondams valdyti (šių paslaugų vertė apskaičiuojama proporcingai šių fondų sumai atsižvelgiant į bendrą valdomų fondų sumą).

16 Nesutikdamas su šia pozicija, mokesčių administratorius pateikė pranešimus apie mokesčio išieškojimą, susijusius su šiuo laikotarpiu. *BlackRock* apskundė šiuos pranešimus *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Pirmosios instancijos teismas (Mokesčių bylų skyrius), Jungtinė Karalystė), o šis atmetė jos ieškinį.

17 Šį sprendimą apeliacine tvarka *BlackRock* apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

18 Tame teisme *BlackRock* tvirtina, kad bet kuriuo atveju *Aladdin* naudojimas turėtų būti neapmokestinamas, kiek tai susiję su specialiems investiciniams fondams teikiamomis valdymo paslaugomis, nes šių paslaugų vertė gali būti nustatoma atsižvelgiant į jų dalį, palyginti su bendra valdomų fondų suma. Atvirkščiai, mokesčių administratorius teigia, kad visos *BlackRock* per platformą *Aladdin* teikiamos paslaugos turi būti apmokestinamos, nes ši bendrovė daugiausia valdo fondus, kurie nėra specialūs investiciniai fondai.

19 Tokiomis aplinkybėmis *Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Aukštesnysis teismas (Mokesčių ir lordo kanclerio skyrius)) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Tinkamai aiškinant [Direktyvos 2006/112] 135 straipsnio 1 dalies g punktą, jeigu valdymo paslaugų, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, vieną ir tą patį teikimą paslaugų teikėjas trečiasis asmuo atlieka fondo valdytojui ir šis fondo valdytojas naudoja šias paslaugas ir specialiems investiciniams fondams, ir fondams, kurie nėra specialūs investiciniai fondai (kitiems fondams), valdyti:

a) ar šiam vienam paslaugų teikimui turi būti taikomas vienas mokesčio tarifas? Jeigu taip, kaip šis vienas tarifas turi būti nustatytas;

b) o gal užmokestis už šį vieną ir tą patį paslaugų teikimą turi būti proporcingai paskirstytas pagal valdymo paslaugų naudojimą (pavyzdžiui, remiantis atitinkamai specialių investicinių fondų ir kitų fondų valdomomis sumomis) ir tada vieno paslaugų teikimo dalis būtų laikoma neapmokestinama PVM, o kita dalis – apmokestinama PVM?“

**Dėl prejudicinio klausimo**

20 Savo prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad vienai valdymo paslaugai, kurią trečiajam asmeniui priklausanti informacinė platforma teikia fondų, kuriuos apima specialūs investiciniai fondai ir kiti fondai, valdymo bendrovei, taikomas šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas PVM, ir, jei taip, kokios yra šio neapmokestinimo taikymo sąlygos.

21 Reikia priminti, kad, kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalyje numatyti neapmokestinimo atvejai yra savarankiškos Sąjungos teisės sąvokos, kurių tikslas – išvengti skirtumų taikant PVM sistemą įvairiose valstybėse narėse (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *DPAS*, C-5/17, EU:C:2018:592, 28 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

22 Be to, sąvokos, vartojamos PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalyje numatytiems neapmokestinimo atvejams apibrėžti, turi būti aiškinamos siaurai, nes šios išimtys yra bendrojo principo, pagal kurį PVM apmokestinamas kiekvienas apmokestinamojo asmens prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygį, išimtys (šiuo klausimu 2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mailat*, C-17/18, EU:C:2018:1038, 37 punktą). Vadinasi, tuomet, kai paslaugos teikimui netaikomi šioje numatyti neapmokestinimo atvejai, tokia paslauga apmokestinama PVM pagal tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punktą (2019 m. balandžio 10 d. Sprendimo *PSM „K“*, C-214/18, EU:C:2019:301, 43 punktas).

23 Pirmiausia dėl klausimo, ar BFMI teikiamos paslaugos *BlackRock* per *Aladdin* platformą turi būti laikomos viena paslauga, reikia priminti, kad, kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, nors pagal PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą kiekvienas sandoris iš esmės laikytinas atskiru ir savarankišku, sandoris, kurį ekonominiu požiūriu sudaro vienas paslaugų teikimas, negali būti dirbtinai skaidomas, kad nebūtų pakeistas PVM sistemos veikimas. Vadinasi, kai du ar daugiau elementų arba veiksmų, kuriuos apmokestinamasis asmuo pateikia klientui, yra taip glaudžiai susiję, kad objektyviai

sudaro vieną ekonomiškai neskaidomą paslaugų teikimą, kurį išskaidyti būtų nenatūralu, laikoma, kad egzistuoja vienas teikimas (2018 m. sausio 18 d. Sprendimo *Stadion Amsterdam*, C-463/16, EU:C:2018:22, 22 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

24 Nagrinėjamu atveju, kaip savo išvados 51 punkte pažymėjo generalinis advokatas, iš Teisingumo Teismui pateiktos informacijos, visų pirma per teismo posėdį, matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamų paslaugų teikimo vertė, paslaugų gavėjų požiūriu, yra susijusi su įvairiomis informacinės platformos *Aladdin* funkcijomis, todėl atrodo, kad šis paslaugų teikimas, nepaisant šiems gavėjams suteiktų elementų ir veiksmų įvairovės, turi būti laikomas neatskiriamu ekonominiu teikimu.

25 Vis dėlto Teisingumo Teismas, į kurį kreiptasi pagal SESV 267 straipsnį, neturi kvalifikuoti pagrindinės bylos faktinių aplinkybių, nes toks kvalifikavimas priklauso tik nacionalinio teismo kompetencijai. Teisingumo Teismo vaidmuo yra tik pateikti šiam teismui Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris jam būtų naudingas priimant sprendimą jo nagrinėjamoje byloje (2005 m. spalio 13 d. Sprendimo *Parking Brixen*, C-458/03, EU:C:2005:605, 32 punktas ir 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Kansaneläkelaitos*, C-269/14, nepaskelbtas Rink., EU:C:2015:329, 25 punktas).

26 Nagrinėjamu atveju iš prejudicinio klausimo formuluotės matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagrindinėje byloje nagrinėjamą paslaugų teikimą laiko „vienu ir tuo pačiu teikimu“.

27 Todėl, siekiant atsakyti į minėtą prejudicinį klausimą, minėtas paslaugų teikimas turi būti laikomas vienu teikimu.

28 Pirma, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad Teisingumo Teismo jurisprudencijoje sąvoka „vienas teikimas“ gali apimti dviejų rūšių situacijas, kaip savo išvados 42 punkte pažymėjo generalinis advokatas.

29 Vienas paslaugų teikimas yra tuomet, kai vienas ar keli elementai turi būti laikomi sudarančiais pagrindinį teikimą ir, atvirkščiai, vienas ar keli kiti elementai turi būti laikomi vienu ar keliais papildomais teikimais, kuriems taikoma pagrindinio teikimo apmokestinimo tvarka. Konkrečiai kalbant, teikimas turi būti laikomas papildančiu pagrindinį teikimą, visų pirma jei klientams jis pats yra ne tikslas, o priemonė geriausiomis sąlygomis naudotis teikėjo pagrindine paslauga (1999 m. vasario 25 d. Sprendimo *CPP*, C-349/96, EU:C:1999:93, 30 punktas ir 2018 m. sausio 18 d. Sprendimo *Stadion Amsterdam*, C-463/16, EU:C:2018:22, 23 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

30 Vieno paslaugų teikimo neatskiriami elementai turi būti vertinami vienodai, nes yra neįmanoma manyti, kad vienas turi būti laikomas pagrindiniu, o kitas – papildomu (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 27 punktas).

31 Jungtinės Karalystės teigimu, pagrindinėje byloje nagrinėjamą paslaugą sudaro du elementai: papildomas teikimas yra specialių investicinių fondų valdymo paslaugų teikimas, o pagrindinis – kitų fondų valdymo paslaugų teikimas. Ši valstybė iš to daro išvadą, kad papildomas elementas turi būti apmokestinamas kaip pagrindinis elementas, todėl jis turi būti apmokestinamas, kaip ir kitų fondų valdymo paslaugos, ir jam negali būti taikomas PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punkte numatytas neapmokestinimas.

32 Vis dėlto reikia pažymėti, kad iš tikrųjų Jungtinei Karalystei nepavyko atskirti pagrindinio ir papildomo nagrinėjamo paslaugų teikimo elemento; ji tik atskiria visų *Aladdin* platformos teikiamų paslaugų du naudojimo būdus, kurių vienas skirtas specialiems investiciniams fondams valdyti, o kitas – kitiems fondams valdyti.

33 Be to, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad platformos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, teikiamos paslaugos atveju būtų galima atskirti pagrindinį ir papildomą paslaugų teikimą. Rinkos analizės, veiklos rezultatų kontrolės, rizikos vertinimo, teisės aktų

laikymosi kontrolės ir operacijų įgyvendinimo paslaugos atitinka vienas po kito einančius etapus, kurie taip pat būtini, kad investavimo operacijos būtų vykdomos geromis sąlygomis. Todėl toks paslaugų teikimas turi būti laikomas vienu teikimu, kurį sudaro skirtingi svarbūs elementai.

34 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad portfelio valdymo paslaugų teikimas yra vienas teikimas, kurį sudaro kliento investuotojo turto analizės ir stebėsenos paslaugos ir vertybinių popierių pirkimo bei pardavimo paslaugos, kurios abi yra vienodai būtinos bendram paslaugų teikimui (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 26 ir 27 punktus).

35 Antra, iš paties sandorio, kurį sudaro keli elementai, kvalifikavimo kaip vieno paslaugos teikimo išplaukia, kad šiam sandoriui turi būti taikomas vienas ir tas pats PVM tarifas. Valstybėms narėms suteikta galimybė vieno paslaugų teikimo elementams taikyti skirtingus PVM tarifus dirbtinai suskaidytų šį teikimą ir sukeltų grėsmę, kad PVM sistemos veikimas bus pakeistas (2018 m. sausio 18 d. Sprendimo *Stadion Amsterdam*, C-463/16, EU:C:2018:22, 26 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

36 Vis dėlto *BlackRock* nesutinka, kad ši bendroji taisyklė taikytina pagrindinėje byloje. Iš tiesų, šios bendrovės teigimu, nors pagal minėtą taisyklę draudžiama skirtingus vieno teikimo elementus apmokestinti skirtingai, ji netrukdo tam, kad vienos paslaugos mokestinis vertinimas skirtųsi, atsižvelgiant į šios paslaugos naudojimą. Be to, 2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Komisija / Liuksemburgas* (C-274/15, EU:C:2017:333) 53 ir 54 punktuose Teisingumo Teismas pripažino skirtingą mokestinį vertinimą pagal paslaugų paskirtį.

37 Šis sprendimas nėra reikšmingas pagrindinei bylai.

38 Iš tiesų minėtame sprendime Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl kaltinimo, susijusio su PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimu. Vis dėlto pagal jį „nepriklausomų asmenų grupių, kurių veikla neapmokestinama PVM arba kuriems vykdant veiklą jie yra neapmokestinamieji asmenys, paslaugų savo nariams teikimas, kai šios paslaugos yra tiesiogiai būtinos jų nariams vykdant šią veiklą <…>“ yra neapmokestinamas. Taigi nuostatoje apibrėžiama joje numatyto neapmokestinimo PVM taikymo sritis, atsižvelgiant į atitinkamų paslaugų paskirtį. Kaip Teisingumo Teismas nusprendė minėtame sprendime, joje numatytas skirtingas mokestinis vertinimas pagal šią paskirtį.

39 Vis dėlto PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punkte numatytas neapmokestinimas apibrėžiamas atsižvelgiant tik į atitinkamos paslaugos pobūdį, šiuo atveju – specialių investicinių fondų valdymo sandorius. Taigi pagal šios nuostatos formuluotę negalima atsieti vienos paslaugos mokestinio vertinimo pagal jos paskirtį.

40 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pagal šio sprendimo 35 punkte primintą taisyklę vienai paslaugai, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, turi būti taikomas vienas mokestinis vertinimas.

41 Trečia, reikia įvertinti, ar tokio teikimo vienodas mokestinis vertinimas turi būti nustatomas atsižvelgiant į tai, kokių fondų daugiausia valdoma. Iš tiesų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas numato galimybę apmokestinti visas *BlackRock* per platformą *Aladdin* suteiktas paslaugas, nes šios paslaugos daugiausia naudojamos fondams, kurie nėra specialūs investiciniai fondai, valdyti. Vadovaujantis ta pačia logika, jei *BlackRock* daugiausia valdytų specialius investicinius fondus, visos paslaugos turėtų būti neapmokestinamos PVM.

42 Vis dėlto, viena vertus, toks sprendimas negali būti grindžiamas jurisprudencija, susijusia su sudėtinėmis paslaugomis, apimančiomis pagrindinį elementą, lemiantį paslaugų teikimo mokestinį vertinimą, ir papildomą elementą, mokestiniu požiūriu prilyginamą pagrindiniam elementui. Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 32 punkte, šiuo atveju nėra pagrindinės paslaugos kartu su papildoma paslauga.

43 Kita vertus, Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, kurio formuluotė, iš esmės nepakeista, buvo perkelta į PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punktą, specialių investicinių fondų valdymas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apibrėžiamas pagal suteiktas paslaugas, o ne pagal paslaugų teikėją ar paslaugų gavėją (2006 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 66 punktas).

44 Iš tiesų, jei būtų taikomas vienodas tarifas atsižvelgiant į per *Aladdin* platformą teikiamų paslaugų pagrindinę paskirtį, kitiems fondams galėtų būti taikomas neapmokestinimas, skirtas specialiems investiciniams fondams valdyti. Tokiu atveju pagrindinis specialių investicinių fondų valdytojas galėtų būti neapmokestinamas už visą savo fondų, įskaitant kitus fondus nei specialūs investiciniai fondai, valdymo veiklą.

45 Tokia pasekmė prieštarautų PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo griežtam aiškinimui, kuris taikomas ir kitiems toje pačioje šio straipsnio dalyje numatytiems neapmokestinimo atvejams, kaip priminta šio sprendimo 22 punkte.

46 Vadinasi, tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, paslaugų teikimo mokestinis vertinimas negali būti nustatytas atsižvelgiant į tai, kokius fondus daugiausia valdo atitinkama bendrovė.

47 Ketvirta, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog tam, kad būtų kvalifikuojamos kaip neapmokestinami sandoriai, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, trečiojo asmens, valdytojo, suteiktos valdymo paslaugos turi sudaryti bendrai vertinamą atskirą visumą ir turi būti specialių investicinių fondų valdymo speciali ir esminė dalis (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 70 ir 71 punktus ir 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *GfBk*, C-275/11, EU:C:2013:141, 21 punktą).

48 Šiuo atveju pagrindinės bylos šalys sutaria, kad nagrinėjama paslauga buvo sukurta įvairaus pobūdžio investicijų valdymo tikslais ir kad visų pirma ji gali būti vienodai naudojama specialiems investiciniams fondams ir kitiems fondams valdyti. Taigi ši paslauga negali būti laikoma būdinga specialių investicinių fondų valdymui.

49 Vadinasi, paslaugų teikimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, neatitinka PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo taikymo sąlygų.

50 Šios išvados negali paneigti *BlackRock* argumentas, susijęs su mokesčių neutralumo principu, pagal kurį ūkio subjektai turi turėti galimybę pasirinkti organizacinį modelį, kuris griežtai ekonominiu požiūriu jiems labiausiai tinka, nesukeldami rizikos, kad jų sandoriams nebus taikomas PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punkte numatytas neapmokestinimas (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 68 punktą).

51 Iš tiesų mokesčių neutralumo principas yra PVM direktyvos aiškinimo taisyklė ir jis nėra aukštesnės galios nei šios direktyvos normos, todėl remiantis juo negalima išplėsti neapmokestinimo taikymo srities (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 45 punktą), ir PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies g punktas negali būti taikomas paslaugai, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, kuri neatitinka jo taikymo sąlygų.

52 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad vienai valdymo paslaugai, kurią trečiajam asmeniui priklausanti informacinė platforma teikia fondų, kuriuos apima specialūs investiciniai fondai ir kiti fondai, valdymo bendrovei, netaikomas šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas.

## Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

**2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad vienai valdymo paslaugai, kurią trečiajam asmeniui priklausanti informacinė platforma teikia fondų, kuriuos apima specialūs investiciniai fondai ir kiti fondai, valdymo bendrovei, netaikomas šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas.**

Parašai.